

98455429-6	17/07/2026	ישראל היום!	- כותרת	עמוד 22	1	25.63x32.97
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790						

אויבי הציונות והיהדות :

קבינט שישי.

נדב העצני

אויבי הציונות והיהדות

חוקי האפליה החרדית שאושרו השבוע בכנסת הם בגידה בערכי הימין והליכוד

- בגידה בציונות - שעיקרה שיבה לארץ, הקמת מדינה ליהודים וקיום לאומי בה ● ובגידה ביהדות - שבבסיסה ערבות הדדית והחובה של כולם לצאת למלחמת מצווה ● אין ברירה אלא להחליף את כל מי שתמך בחרפה

התקוממות נחושה נרשמה באמצע השבוע בשורות הליכוד. שרים וחברי כנסת התכנסו בזעם, תדרכו עיתונאים, הודיעו שזה לא יעבור. ואכן, היו סיבות טובות להתקוממות בשורות המפלגה, אבל לרוחות המרי לא היה קשר אליהן. כי ההתמרמרות עסקה, איך לא, במה שהפך לתוכן היחיד של המפגש לגה בדור האחרון: שריונים ומקומות בכנסת. לא בחוקי האפליה החרדית, אלו שהשמיטו את הבסיס המוסרי של הליכוד ולווייניו. אפילו העובדה שהמחולל הגדול – בנימין נתניהו, חמק מלקחת חלק בהצבעה שהציבה את החרדים מעל החוק, לא גרמה לרוב חברי הכנסת והשרים להתעשת. להבין שנתניהו, כדרכו, כמו בהצבעה הסופית על ההתנתקות, מנסה לנער את עצמו היסטורית מהמהלך שסותר את כל מה שהליכוד והימין מאמינים בו: מובן ששלטון החוק, דמוקרטיה, יושרה, שוויון ונשיאה בנטל. אבל גם

היהדות דורשת להתייצב ולומר "הנני" - להתגייס לטובת הלאום, כי בהתייצבות הזו גלומה גם ההגנה על הדת והאמונה. זו הערבות ההדדית שהיא מאבני הבסיס של היהדות, ומי שחומק ממנה הוא אויב היהדות

מבסיס הציונות והיהדות: אחריות וערבות הדדית של העם היהודי. כי מי שפוטר יהודים חרדים ישראלים מלהיות כפופים לאכיפת החוק הישראלי, כאשר הם מסרבים לעמוד בחובת הלאומיות שמי עוגנות בחוק, מכרסם בחירוש ההתגבשות היהודית במאה ה־19. התגבשות שתחילתה בעלילת הדם של דמשק ב־1840, המשכה במבשרי הציונות ובתנועה הציונית של הרצל. ומשם למה שמכונן את עקרון השיבה לארץ, את הקמת מדינת היהודים ואת הקיום הלאומי בארץ הקודש.

נתניהו חמק מההצבעה השבוע כי הוא יודע היטב מה אבא שלו היה חושב על מעשי ידיו. בן ציון נתניהו, שהיה היסטוריון ופעיל ציוני, כתב בין היתר את הספר על חמשת אבות הציונות: הרצל, ז'בוטינסקי, נורדאו, זנגוויל ופינסקר. כולם נאבקו בניסיון החרדי להוציא את עצמם מהכלל, להתנער מהציונות ומעקרונותיה. המאבק ההוא התרחש עוד קודם שנבנה הנרדך העליון הנוכחי בפירמדת החוצפה החרדית – הדרשה שהציונים יפרנסו את החרדים ויגנו עליהם.

מי שמעיד בהגות הציונית הקלאסית והמתחדשת, לא יכול שלא להגיע למסקנה שמה שחוללו הליכוד ושותפיו עכשיו סותר את בסיס התפיסה הציונית. יחד הם יצרו זן של אנטי־ציונות. כך הם גם איבדו את זכותם המוסרית לייצג את מחנה הימין, שנשמת אפו היא רעיון הקוממיות והערבות היהודית ההדדית בארץ ישראל.

עולם האנטי־תורה

אני חוזר ושואל את תומכי נתניהו איך הם לא מתקוממים נגד הדיסוננס שמעמיד את האורחים החרדים מעל יתר אזרחי המדינה. איך הם אוטמים את ראשם מלהבין שזה יוביל להתמוטטות צבאית, כלכלית ומוסרית של המדינה והחברה. והנה לאחרונה, חלק מהם, ביניהם זוללי שרצים תליאביבים, נוקטים שפה חדשה, אחרי שעברו מעין טיפול המרה רעיוני. פתאום הם מדברים על חשיבות לימוד התורה החרדי, למען עם ישראל כולו. מטלטל כיצד הנימה החדשה הזו זלגה מספינאי ראש הממשלה למובילי ערוץ 14 ומשם לרחבי העדר של החלילן מבלפור.

כי המחשבה שציבור גדל והולך פטור מכל חובה לאומית, בעוד יתר העם צריך לפרנס אותו ולהגן עליו, לא רק שסותרת את התפיסה הציונית, היא גם זועקת נגד ההיסטוריה והשקפת העולם

צילום: אורן בן חקון

היהודית. כלומר, זו לא רק אנטי־ציונות אלא גם אנטי־יהדות. קודם כל, היא מזלזלת בתלמידי הישיבות הציוניות, מבזה את תורת הרב קוק ואת הציבור הערכי והמקריב, שמאכלס ישיבות ונושא חלק מהותי בנטל הלאומי. אבל דווקא אותם אי אפשר לבלבל. הם יודעים שמי שנושאים את השם "עולם התורה", מייצגים למעשה את האנטי־תורה. כי האתוס הבסיסי של התנ"ך הוא התגייסות של כולם למען הכלל, ולא בתפילות בלבד. עד כדי כך, שמותר להיעדר ממלחמת רשות רק לחתן צעיר, מי שבנה זה עתה בית או נטע כרם. ובמלחמת מצווה, כמו זו שבה אנחנו נתונים, אין פטור לאיש. ברוח הזו דור המלך, כנער צעיר, נחלץ להצלת העם והיכה את גוליית. דוד, על פי חז"ל, הוא כמו עדינו העצני, ספרא וסיפא, מי שהסתכן והקשה את עצמו כעץ בשדה הקרב, והיה מערץ את עצמו בעיסוק בתורה. ההנהגה הרוחנית היהודית בתנ"ך וגם אחריו היא כמו רבי עקיבא ובר כוכבא, מגייסת את הגייסות ותומכת בהם. אין חלור קת תפקידים בין מי שתפקידו ללמוד תורה ומי שתפקידם להילחם. לכן, מנהיגי התנ"ך נוקטים צעדים קשים נגד המשתמטים. הציטוט המפורסם לקוח מדברי משה כלפי ראובן, גר וחצי המנין שה, שרצו להתיישב בעבר הירדן. "האחיכם יבואו למלחמה ואתם תשבו פה". אבל גם שאול איים על מי שלא יבוא לסייע להציל את אנשי יבש גלעד מנחש העמוני. ברק ודבורה הוקיעו את מי שהשתמטו מהמלחמה בסיסרא. דבורה, בשירתה, תקפה בצנינות את מי שלא נחלץ לעזרת אחיו, בין היתר את שבטי גר, ראובן, אשר ודן. זה הגיע לכך שגדעון היכה והרג אנשים בסוכות ובפי נואל, שסירבו לסייע לעם במלחמה נגד מדיין.

היהדות דורשת להתייצב ולומר "הנני" – להתגייס לטובת הלאום, כי בהתייצבות הזו גלומה גם ההגנה על הדת והאמונה. זו הערבות ההדדית שהיא מאבני הבסיס של היהדות, ומי שחומק ממנה, מי שלא מתגייס לעזרת אחיו, הוא אויב היהדות. כך דרכה של הפוליטיקה החרדית – אנטי־יהדות ולא רק אנטי־ציונות. וזו הדרך שאימצו עכשיו בנימין נתניהו, ישראל כ"ץ, יריב לוין, בצלאל סמוטריץ', איתמר בן גביר ורוב השרים וחברי הכנסת. הם שחוללו את הנבלה, פרט לכמה צדיקים שסירבו לשתף פעולה. הם שבוגדים באמונתם, בוגדים במצביעים שלהם, בוגדים בנו.

החישוב הפוליטי

אין הצדקה להחרבת הציונות והיהדות בדרך הזו. לא לצרכים הפוליטיים של נתניהו ושות', ואפילו לא כדי להרוץ סכנת ממשלה בדומיננטיות של יאיר גולן, עם מנסור עבאס ואפילו אחמד טיבי. כי כשמוכרים את הערכים והנפש – אלו לא מתקיימים יותר. ואם נמשיך במסלול הנוכחי מול החרדים, לא נמשיך להתקיים. לא נעמוד ביטחונית, לא נחזיק כלכלית ובטח לא חברתית־מוסרית. את ההתמודדות מול סכנות היריבים הפוליטיים לא בונים תוך השלכת ערכי הליבה הציוניים־יהודיים.

כך נהגו נביאים כמו ירמיהו וישעיהו, שיצאו נגד נביאי השקר, הוקיעו את השחיתות ואובדן הערכים, וריטשו את מי שהסתתר מאחורי צידוקים ממלכתיים לכאורה, כדי לחולל עוול. גם נפיי לת בית שני נבעה מאובדן האחריות הלאומית איש כלפי אחיו. השבוע חשף חבר הכנסת דן אילוז שאחרי 7 באוקטובר התארגנה יוזמה של כשליש מחברי הכנסת של הליכוד, להדיח את בנימין נתניהו בגלל האחריות שלו למחדל. אבל זו התפוגגה בגלל אגו, כיוון שהמתקוממים לא הצליחו להחליט מי יעמוד בראש במקום נתניהו. השבוע נרשמו רק ארבעה צדיקים בליכוד ועוד שניים במפלגת סמוטריץ', שהתנגדו לחקיקת הבושה. המסקנה קשה: נציגי מפלגות הקואליציה הציוניות לכאורה, כשלו ובגדו בעקרונותיהם. צריך להחליף את כולם כדי לשמר את דרכם. ●

אם נמשיך במסלול הנוכחי מול החרדים, לא נמשיך להתקיים, לא נעמוד ביטחונית, לא נחזיק כלכלית ובטח לא חברתית־מוסרית. את ההתמודדות מול היריבים הפוליטיים לא בונים תוך השלכת ערכי הליבה הציוניים־יהודיים